

Beretning

fra udvalget angående

I. forslag til lov om ændring af lov om en kartoffelmelsordning.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber),

II. forslag til lov om ændring af lov om en sukkerordning.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber) og

III. forslag til lov om ændring af lov om spiritus og gær.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Afgivet den 25. september 1972).

Udvalget har holdt 3 møder og har fået en række spørgsmål skriftligt besvaret af handelsministeren.

Der er i udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra De danske Sukkerfabrikker. Henvendelsen er med ministerens kommentarer hertil optrykt som bilag til beretningen. Endvidere er optrykt handelsministe-

rens besvarelse af et af udvalget stillet spørgsmål om De danske Spritfabrikkers tilslutning til at fremstille sprit og gær.

Da spørgsmålet om Danmarks eventuelle tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber endnu ikke er afgjort, har udvalget ikke taget endelig stilling til lovforslagene.

P. u. v.

Evald Kristensen,
formand.

Bilag I.

AKTIESELSKABET DE DANSKE SUKKERFABRIKKER

Den 16. maj 1972.

Vi tillader os herved at rette henvendelse til folketingsudvalget i anledning af det forelagte forslag til lov om ændring af den hidtil gældende lov om den danske sukkerproduktion.

Det står os klart, at sigtet med lovændringen alene har været at tilpasse den hidtidige lovgivning på dette område til de nye forhold, der bliver gældende for sukkerfremstillingen i Danmark i tilfælde af vor tilslutning til et udvidet EF.

Ud fra disse forudsætninger kan vi for vort vedkommende tilslutte os de fleste af de foreslåede ændringer, men vi vil dog gerne henlede udvalgets opmærksomhed på følgende forhold, som i forslaget er opretholdt uændret, men som efter vor opfattelse vil være irrelevante under de nye produktionsvilkår:

Kapital og organisation.

Ved dansk indtræden i fællesmarkedet bliver EF-landbrugsordningerne det nye økonomiske grundlag for sukkerfremstilling i Danmark. Såvel roedyrkernes afregningspriser som fabrikernes produktionsvederlag bliver fastlagt i overensstemmelse med disse regler, og i principiel henseende sker produktionen ikke mere for statens regning.

Under disse forhold forekommer det urimeligt, at sukkerindustriens kapitalforhold og selskabsretlige organisation fortsat skal underkastes handelsministerens godkendelse. Denne bestemmelse stammer helt tilbage fra de etårige koncessioners periode (1933-1950), hvor sukkerfabrikernes samlede aktiviteter var underlagt koncessionen, og hvor navnlig fabrikernes vederlag var direkte knyttet til selskabets aktiekapital.

Dette princip er for længst ændret. Ved indførelsen af de 10-årige produktionstilladelser i 1950 blev der foretaget en principiel opdeling mellem det sukkerfremstillingen vedkommende produktionsapparat og den kapital, selskabet anvender til finansiering af den øvrige virksomhed. Samtidig blev der draget en klar skillelinie mellem driften af sukkerfabrikkerne og de øvrige aktiviteter, som er staten uvedkommende, og vederlaget for sukkerproduktionen blev gjort helt uafhængig af aktiekapitalens størrelse.

På denne baggrund anser vi ovennævnte bestemmelse for forældet og irrelevant. Der kan efter vor mening ikke anføres nogen rimelig begrundelse for, at vort selskab fortsat skal indhente tilladelse til kapitalfremskaffelse til nye aktiviteter på områder, der intet har med sukkerfremstillingen at gøre, og som i øvrigt, uanset dette, sker helt for selskabets egen regning.

Ligeledes kan vi ikke se noget formål med begrænsninger i retten til at foretage ændringer i den selskabsretlige organisation. Efterhånden som skillelinien mellem sukkerproduktionen og de øvrige aktiviteter er trukket klart op, forekommer det os uhenigtsmæssigt at bremse en fri tilpasning af organisationsforholdene til de for længst ændrede vilkår. Os bekendt findes en sådan binding ikke for sukkerindustrien i EF, og selv i Sverige, hvis sukkerindustri i øvrigt allerede arbejder på EF-grundlaget, er kapital- og organisationsforhold ganske naturligt overladt til fabrikernes egen afgørelse.

Med henvisning til ovennævnte bemærkninger tillader vi os at henstille, at den pågældende bestemmelse udgår af ændringsforslagets § 2.

Sukkertilsyn.

Det står os ikke klart, hvilke opgaver det bestående Sukkertilsyn skal varetage under de nye forhold. I produktionsmæssig og økonomisk henseende bliver sukkerindustrien principielt ligestillet med alle andre producenter af varer, der henhører under EF-landbrugsordningerne, og da sukkerproduktionen som nævnt ikke længere skal ske for statens, men for producenternes egen regning, kan vi ikke se formålet med, at denne industri ene af alle producenter af landbrugsvarer skal underkastes et særligt statstilsyn.

Vi tillader os derfor at henstille, at ændringsforslagets § 9 bortfalder. Under alle

omstændigheder må det efter vor mening bero på en fejltagelse, at man i forslaget forudser Tilsynets udgifter afholdt af sukkerfabrikkerne, som under de nye produktionsvilkår ikke som hidtil har mulighed for at indregne tilsynsudgifterne i sukkerets fremstillingspris.

Det ville glæde os, om udvalget ved lovforslagets endelige udarbejdning vil kunne tage hensyn til ovennævnte betragtninger, som vi i øvrigt fremførte over for handelsministeriet umiddelbart efter lovforslagets fremsættelse.

Skulle man ønske yderligere oplysninger i sagen, vil vi meget gerne søge foretræde hos udvalget.

Venlig hilsen

Aktieselskabet De Danske Sukkerfabrikker.

Navn

H. Brüniche-Olsen.

Bilag 2.

Ministerens kommentarer til bilag 1.

De spørgsmål om ophævelse af yderligere bestemmelser i lov om en sukkerordning, der er rejst i den for udvalget foreliggende skrivelse af 16. maj 1972 fra De Danske Sukkerfabrikker, har været overvejet, siden de samme tanker blev fremsat over for handelsministeriet den 4. april 1972.

Handelsministeriet har siden da søgt oplysning om, i hvilken udstrækning man i de lande, der allerede er medlemmer af EF, har opretholdt national lovgivning om sukkerproduktion. Undersøgelsen har vist, at man i de nuværende EF-medlemslande i alt væsentligt klarer reguleringen af sukkerproduktionen alene gennem de af EF-organerne vedtagne bestemmelser. Det må på denne baggrund forekomme sandsynligt, at man også i Danmark efter indtræden i EF vil kunne undvære de bestemmelser, som det efter det foreliggende ændringsforslag havde været hensigten at bibeholde.

Det er endnu ikke muligt at tage endelig stilling til, om lov om en sukkerordning kan ophæves fuldstændigt, idet dette afhænger

af, om EFs markedsordning får fuld virkning for Danmark fra 1. februar 1973, eller om dette kun vil ske delvis i forbindelse med en overgangsordning. Dette vil i henhold til artikel 53 i tiltrædelsestraktaten blive afgjort af EFs råd, idet det er en forudsætning for umiddelbar anvendelse af markedsordningen i Danmark, at forskellen mellem prisniveauet for de pågældende produkter — sukker og sukkervarer — er ringe. Forhandlinger om dette spørgsmål med EF kan næppe forventes optaget førend i september eller oktober 1972.

Skulle det mod forventning ikke lykkes at få EF-rådets tilslutning til, at der ikke for Danmark skal gælde overgangsordning for sukker, vil det sandsynligvis blive nødvendigt delvis at opretholde den danske sukkerordning under overgangsperioden.

Spørgsmålet om at foreslå fuldstændig ophævelse af lov om en sukkerordning vil blive taget op, når resultatet af disse forhandlinger lader sig overskue.

Bilag 3.*Spørgsmål:*

Agter ministeren at forlænge De Danske Spritfabrikkers tilladelse til fremstilling af sprit og gær udover 1972?

Besvarelse:

Så længe loven om spiritus og gær opretholdes — med de foreslåede ændringer — kan fremstilling af gær og sprit samt akvavit og brændevin ikke finde sted uden tilladelse fra handelsministeren. Det er derfor

nødvendigt at forlænge De Danske Spritfabrikkers tilladelse med visse ændringer og for et kortere åremål. Hvis der bliver vedtaget en markedsordning for sprit fremstillet af landbrugsråstoffer, vil det utvivlsomt blive påkrævet at foretage yderligere ændringer i eller eventuelt at ophæve den omhandlede lov.